

Hans en Sylvestre bereiden hun gesprekken voor door het thema in gespreksvorm volledig uit te schrijven. De opname gebeurt in één keer en blijft volledig spontaan waardoor de voorbereidende tekst soms afwijkt van wat er in de video gezegd wordt. Om niets te missen over deze interessante thema's hebben we besloten om de voorbereidingen ook toegankelijk te maken.

Gesprek over de val

Dag Hans,
Dag Sylvestre

Hans, met onze korte video's willen we het universum van *De Hervonden Boodschap* behapbaar maken. De vorige keer hebben we het gehad over het woord Geloof dat twee betekenissen vervat: een soort goedgelovigheid (*credulitas*) dat de voorwaarde is voor de tweede betekenis, namelijk het geloof (*fides*) dat een fysieke getuigenis is, zoals een ring, van het bezoek van iemand die er niet meer is maar die zal wederkeren. Je zou bijna kunnen zeggen dat de ware gelovige een fysieke getuigenis heeft, zoals bijvoorbeeld een boek, dat met zekerheid aankondigt dat de boodschap dat dit boek vervat, hervonden zal worden.

Wat denk je daarvan?

Ja, je vat het goed samen. En het is helemaal correct te stellen dat *De Hervonden Boodschap* een getuigenis is dat hier in deze wereld gegeven is van een fysieke realiteit die mogelijk is, namelijk het eeuwige leven, voor diegene die de boodschap effectief hervonden heeft.

Ik wil nu graag over iets praten dat de auteur van *De Hervonden Boodschap*, Louis Cattiaux, als heel belangrijk achtte. Om niet te zeggen: een *conditio sine qua non*! Namelijk de val van de mens in deze wereld. Soms ook oerzonde of doodzonde genoemd. Wat kan je ons hierover vertellen?

Je vindt in alle traditionele onderrichtingen het begrip terug van een fundamenteel ongeval, die de mens verwijderd heeft van het doel waarvoor hij bestemd was. Dit begrip is vanzelfsprekend de voorwaarde voor elke traditionele spirituele of religieuze onderrichting want als je dat begrip weigert te aanvaarden, verdwijnt de noodzaak voor een terugkeer en de belangstelling voor de traditionele onderrichting die toelaat deze terugkeer te verwezenlijken. Om het kort te zeggen: als je iets tracht terug te vinden, moet je eerst en vooral weten of aanvaarden dat je het verloren hebt.

Je spreekt van een fundamenteel ongeval, bedoel je dan de val van Adam en Eva uit het paradijs in deze wereld?

Ja bijvoorbeeld.

Maar is dat niet omdat Adam en Eva gezondigd hebben tegen Gods wil? Is de val niet de zonde?

Jawel, traditioneel betekenen ze hetzelfde. Alleen geeft men nu aan die woorden een morele invulling die ze oorspronkelijk niet hadden. De eerste mens werd weggejaagd uit de tuin van Eden en kwam daardoor in deze wereld terecht. Dit noemt men de val van de mens in deze wereld. In het christendom spreekt men over de oerzonde. Maar zoals ik zei heeft dit woord een morele invulling gekregen die men initieel niet terugvindt. In het Latijn werd het woord *peccatum* gebruikt, dat volgens sommige traditionele etymologen van *pes catenatus*, “geketende voet”, komt. In het Grieks gebruikte men het woord “*Amartema*”, “het gemiste doel” (zoals een pijl die haar doel gemist heeft).

Als ik het goed begrijp duiden de woorden altijd op een fysiek probleem?

Ja exact, en omdat het over een fysiek probleem gaat, moet men vermijden er een moreel probleem van te maken, dat men zou trachten op te lossen door moreel gedrag. Het is eerder een fysieke remedie die noodzakelijk is, zoals de communie bij de Christenen symboliseert. De alchemisten beweren trouwens dat hun filosofische steen een medicijn is.

Ok, ik begrijp dat de zonde een fysiek probleem is. Maar wat moet ik mij daarbij voorstellen?

De oerzonde of soms ook doodzonde genoemd is iets dat in ons bloed van generatie tot generatie doorgegeven wordt en dat ervoor zorgt dat wij enkel sterfelijke mensen kunnen verwekken. Men zou dus kunnen zeggen dat de doodzonde het feit is dat men in een materie is beland, waarvoor men oorspronkelijk niet bestemd was, dat men geboren werd in een dierlijk lichaam.

Oeps, ik weet niet of dit voldoende duidelijk is.

Vergelijk het met een pottenmaker die zijn klei klaarmaakt. Stel je even voor dat iemand een beetje zand in de klei heeft gemengd zonder dat de pottenmaker het weet. Deze maakt de potten, bakt ze in de oven en na enige tijd breken ze omdat de klei niet zuiver was.

Dus de staat waarin men zich nu bevindt is een onzuivere staat?

Ja correct. Het is een mengsel, een fysiek mengsel. Het is geen psychologische staat die verholpen kan worden met psychologische vaardigheden of technieken. Het is een fysieke staat dat op fysieke wijze moet verholpen worden.

Men spreekt ook soms van ballingschap. Is dat hetzelfde?

Ja. In de Joodse traditie spreekt men eerder van ballingschap. Deze term drukt uit dat men zich niet in zijn eigen vaderland bevindt. Maar opgelet, dit ballingschap is de voorwaarde voor de openbaring. De openbaring, waar God zijn gave geeft, kan enkel gebeuren bij een mens van vlees en bloed, dus in deze wereld van ballingschap.

Bedoel je dat we blij moeten zijn om onze sterfelijke, niet goddelijke staat?

Felix culpa, “gelukkige zonde” zei Sint Augustinus. Dus, ja, je zou kunnen stellen dat we blij mogen zijn met onze sterfelijke staat voor zover we de weg vinden uit onze ballingschap, voor zover we de remedie voor ons fysiek probleem krijgen.

Je zegt “krijgen”, niet “vinden”? Is dat met opzet?

Ja natuurlijk, want dat is het hele verhaal waar de openbaring over gaat, namelijk een remedie voor onze sterfelijkheid dat ons gegeven moet worden.

Maar mag je dan niet zelf iets doen?

Natuurlijk wel! Het woord die het best vertaalt wat je best doet is queeste. Het komt van het Latijnse werkwoord *quaerere* dat zowel zoeken als vragen betekent.

Wat je bedoelt is dat zoeken belangrijk is maar vragen is nog belangrijker?

Correct! De woorden van Jesus zijn “vraag! En u zal gegeven worden”.

En om de profeet Amos maar even te citeren: “zoek en leef!”

Maar ik heb toch meer de indruk dat de meeste onder ons niet aan het zoeken noch aan het vragen zijn?

Ja inderdaad. Het is een beetje alsof de mens door hier beneden gevallen te zijn vergeten is dat hij in ballingschap leeft. De meeste religies onderrichten dat de mens hier in ballingschap is. Wanneer de mensen geen religie belijden worden ze daar minder aan herinnerd. Maar dat is ook niet de enige reden. De neoplatonist Porphyryus stelt dat, ondanks de onaangename aard van de plaats waar men zich bevindt, het risico bestaat de wil te verliezen om er uit te ontsnappen. Men vindt dit “vergeet”-fenomeen ook terug bij de Grieken, gezien, volgens Plato, de filosofie immers een herinnering, een wetenschap is die ons in staat stelt ons dit vaderland, waarvan men afkomstig is, te herinneren.

Wat zegt De Hervonden Boodschap hierover?

De Hervonden Boodschap is hier zeer expliciet over. Ik citeer even: *(XXIV, 54): Weinigen zijn nieuwsgierig naar de openbaring van het mysterie van de val en van de vrijkoping, want weinig mensen hebben de nagedachtenis en de smaak van het onbederfelijke en zuivere leven van het begin behouden. (XXXVII, 44’): ... Helaas! Hoevelen geloven nog in de geestelijke en lichamelijke redding van de hier beneden verbannen mens, aangezien niemand zelfs meer in de oude val gelooft?*

Aanvaarden dat de mens gevallen is, is dus fundamenteel om het verlangen te hebben uit deze gevangenis te ontsnappen.

Correct, en de verleiding om zichzelf uit deze situatie te willen trekken, om zichzelf te willen reinigen is enorm. Maar zoals gezien is de grootste valkuil om dit met zijn eigen middelen te willen bereiken terwijl je dit aan God moet vragen. Het eeuwige leven zoeken heeft alles te maken met het verzoeken (het vragen) om deze gave te krijgen. *(XVIII, 31): Laten we als we vallen of als we menen te vallen, de ogen gericht houden op onze mooie Heer van eeuwigheid in plaats van de modder te analyseren waar we jammerlijk in worstelen sinds de eerste val, want het is noch de intelligentie noch de hand van de mens die het ware scheiden van het valse en die redden van de dood, maar eerder de genade en de liefde van de zeer geleerde en almachtige Heer die zijn welbeminde kinderen vergeeft en verlost. (XX, 53’): Laten we al de dagen van onze levens werken aan het scheiden en aan het verwerpen van de vuiligheid van de dood die ons sinds de eerste val overspoelt, want het is een aangenaam en heilig werk in de ogen van de Heer, die ons te hulp zal komen door ons helemaal van de rottende vreemdelinge te verlossen.*